

1-во привземаніе то на обѣтованна та земя,
гл. 1-11.

2-ро раздѣленіе то и, гл. 12-24.

§ 8.

*Сждници Израилски. кн. сжд. гл. 1. смѣдъ смѣрь та
на Исуса Навина.*

Божія та Църква скоро достигняла въ отпаде-
ніе. Израилтяне тѣ зели да не слѣдвать неговать съ
вѣтъ; зели да го не слушатъ, и, кѣто забравили еки
тѣ му придумванія, и убѣщанія, често впадали въ идо-
лопоклонство то и въ Ханаански тѣ лошотїи, и отъ
туй, кѣто ослабвали да се надѣватъ на едного Истин-
наго Бога, наченѣли веки да отслабватъ отъ юнакѣ-
катъ ноть твърдостъ та, съсъ кои то тѣ до тогава были
страшни на свои тѣ неприетели *Моаватяне тѣ Ха-
нанни тѣ, а най вече Филистимляне те*, кѣто съгле-
дахъ тѣзи тѣхнѣ слабость, често понападавахъ върху
имъ. Амъ тази крайность (сетнинѣ), въ коя то Изра-
илтяне тѣ често достигвали отъ тѣзи нападванія, съсъ
раскайваніе ги обращала къмъ Бога. Подыръ кое то
ги и отървалъ Богъ отъ иго то на Идолопоклонници
тѣ чрезъ храбри нѣкои мѣжіе, кои то тогасъ идобывали
начельничѣскы власть вънародатъ, и се наричали Сжди.
Таквизи были: *Варакъ, пророчица та Деввора, Ге-
деонъ и Иліа, самуилъ и други много*, кои то се въз-
дигали и укрѣпывали отъ Бога за къмъ избавеніе на
своятъ народъ.